

PARAULA I VIDA

Reconstruir des de la misericòrdia

Després de la sentència del Tribunal Suprem crec que ningú no pot restar indiferent ni es pot alegrar del dolor que aquesta sentència genera en la societat catalana però sobretot en els líders socials i els polítics condemnats a altes penes de presó i en les seves famílies, que pateixen tant. Per això ens hi hem d'acostar amb respecte i empatia, i això vam voler fer amb les nostres reflexions, els Bisbes de Catalunya, en el Comunicat fet públic aquell mateix dia en què es conegué la sentència.

Sabent que la justícia ha de servir per solucionar els problemes, no per fer-los més grans, i sense interferir en les decisions dels tribunals, per dures que poguessin ser, els Bisbes demanàvem valorar la sentència emanada d'un dels pilars d'un estat de dret, amb respecte, per més que se'n pugui discrepar, apel·lar-la o fins rebutjar-la obertament. Ens permetíem insistir que en l'actual conflicte polític es necessita alguna cosa més que l'aplicació de la llei. És molt important en aquests moments tenir ben present la misericòrdia i la magnanimitat que fan grans els pobles, i recordàvem les belles i sensates pa-

raules del Papa Sant Joan XXIII en l'obertura del Concili Vaticà II: «És preferible fer servir el remei de la misericòrdia que no pas empuñar les armes de la severitat; no és precisament condemnant, com cal atendre les necessitats del nostre temps». Cal l'ardu camí del diàleg real i l'entesa entre totes les parts interessades, amb decisions arriscades, valentes, perquè, des del respecte a les diverses opcions polítiques, es trobi la concòrdia i la pacífica convivència. Les reaccions sempre haurien de ser pacífiques i respectuoses del bé comú. La violència és inacceptable i cal condemnar-la sempre, vingui d'on vingui. Molts estan dolguts per la duresa de la sentència, i ho volen fer palès, però no han d'oblidar el bé preciós de la convivència pacífica. Convé asserenar-se i reflexionar perquè s'arribi a una solució política dialogada, i necessitem comprovar que l'Estat adopta gestos de magnanimitat i de generositat per trobar camins de pau social, progrés, reconciliació i concòrdia.

Diverses Entitats d'Església com *Justícia i Pau*, i altres comunitats, associacions i fundacions cristianes, han volgut deixar clar en un Comunicat que la sentència és un pas enre-

re per a la resolució del conflicte polític que afecta Catalunya i posa en perill la convivència i la democràcia. Ells feien una crida a les institucions polítiques de l'Estat per tal que cerquin una solució jurídica que porti a l'excarceració dels condemnats, que afavoreixi un clima més positiu per afrontar el conflicte polític existent. També demanaven que les institucions i els partits polítics posin fre a la judicialització d'aquesta situació i s'iniciï de manera urgent i immediata un procés multilateral de diàleg polític que permeti avançar cap a una resolució justa, democràtica i duradora.

Finalment, els Bisbes demanàvem amb respecte tres coses: la via de la misericòrdia per tal de desactivar la tensió acumulada; que els dirigents retornin al poble el sentit esperançat de futur; i en tercer lloc reconstruir, sumant entre tots, una societat justa i solidària, propera als qui passen necessitat, que eviti el tancament i el localisme. La societat catalana ha de saber fer emergir les grans energies que posseeix de creativitat i innovació, d'acollida i de foment de l'educació i del teixit cultural i associatiu que la caracteritza.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Missa funeral per l'Arquebisbe Joan Martí i Alanis

El diumenge dia 13 d'octubre, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va presidir la Missa vespertina capitular del diumenge a la Catedral, on es va pregar per l'etern repòs de l'Arquebisbe Joan Martí i Alanis, en el desè aniversari del seu traspàs, que s'esqueia el dia 11 d'octubre. Hi assistí el Capítol Catedral encapçalat pels vicaris generals de la Diòcesi i pel Degà del Capítol, Mn. Xavier Parés. També el dia 11 d'octubre, dia en què s'esqueien justament els 10 anys de la mort de l'Arquebisbe Martí, a l'església de la Missió de La Seu d'Urgell va tenir lloc una Eucaristia en sufragi de la seva ànima, que fou presidida pel Vicari general de la Diòcesi i Rector de la Parròquia, Mn. Ignasi Navarri, i concelebrada pels sacerdots de la ciutat.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Qui em va parlar de Déu?»

Ha superat els vuitanta anys. El seu marit, al qual estava molt unida, amb qui havia compartit llargs anys de matrimoni amb un clar i manifest rerefons cristià, traspassà fa uns anys. Amb altres parelles, poc després de casar-se, formaren un equip de matrimonis del moviment de la Mare de Déu. El moviment i, més en concret, l'equip, van ser espai de formació espiritual i humana, com a parella i com a pares i, alhora, origen d'altres compromisos eclesials i socials.

Cada dia camina una bona estona i en ocasions acaba el passeig a l'església parroquial. Entra i fa una visita al Santíssim. S'asseu prop d'Ell i enceta una pregària: «Soc aquí, Senyor!». I va encomanant les persones: fills, gendres i joves, nets, amics, veïns i amics, sense oblidar els companys de l'equip, amb

un especial record per les persones que són ja prop de Déu... També prega per les situacions del moment proper i les que sacsegen el món, en especial les que afecten els més desfavorits...

Ahir, en una d'aquestes visites al Senyor, va veure sorpresa el fill gran, assegut tres o quatre bancs més endavant. Va fer les pregàries habituals una mica encuriosida i, alhora, amb una joia especial. En veure que el fill s'aixecava, acomiadant-se del Senyor, ho va fer també i sortí darrera d'ell. A la porta de l'església, després dels petons habituals, li va dir amb afecte: «Quina sorpresa trobar-te aquí, resant davant el Sagrari». El fill, que s'acosta als seixanta anys, li respongué amb un somriure: «Quan era infant, qui em va parlar de Déu? Qui em va ensenyar a pregar? Qui em va portar per primera vegada

a aquesta capella i em va explicar el que era i com es feia una visita al Santíssim?»

El mestratge de les generacions. Res és endebades. La mare li ensenyà a trobar el Senyor al sagrari, a dir-li amb senzillesa infantil: «Soc aquí, Senyor»; a descobrir-lo i a saber-lo present en el pa de l'Eucaristia; per conèixer l'amor de Jesús, d'Ell que ens ha estimat i es va lliurar per nosaltres per a la nostra salvació. El fill va aprendre a viure aquesta proximitat davant el Santíssim en una contemplació plena de fe, en una adoració silenciosa, posant-se en les seves mans, disposat a seguir el seu diví voler. «Soc aquí, Senyor!». Ell ens ho ha dit: «Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Reconstruir desde la misericordia

Tras la sentencia del Tribunal Supremo creo que nadie puede permanecer indiferente ni puede alegrarse del dolor que esta sentencia genera en la sociedad catalana pero sobre todo en los líderes sociales y los políticos condenados a altas penas de prisión y en sus familias, que tanto sufren. Por eso nos tenemos que acercar con respeto y empatía a esta situación, y eso quisimos hacer con nuestras reflexiones, los Obispos de Cataluña, en el Comunicado hecho público ese mismo día en que se conoció la sentencia.

Sabiendo que la justicia debe servir para solucionar los problemas y no para hacerlos más grandes, y sin interferir en las decisiones de los tribunales, por duras que pudieran ser, los Obispos pedíamos valorar la sentencia emanada de uno de los pilares de un estado de derecho, con respeto, por más que se pueda discrepar, apelarla o incluso rechazarla abiertamente. Nos permitíamos insistir en que en el actual conflicto político se necesita algo más que la aplicación de la ley. Es muy importante en estos momentos tener bien presente la misericordia y la magnanimidad que hacen grandes a los pueblos, y recordábamos las bellas y sensatas palabras del Papa San Juan XXIII en la apertura del Concilio Vaticano II: «Es preferible usar el remedio de la misericordia que no empuñar las armas de la severidad; no es precisamente condenando, como hay que atender a las necesidades de nuestro tiempo». Se necesita el arduo camino del diálogo real y el entendimiento entre todas las partes interesadas, con decisiones arriesgadas, valientes, porque, desde el respeto a las diversas opciones políticas, se encuentre la concordia y la pacífica convivencia. Las reacciones siempre deberían ser pacíficas y respetuosas del bien común. Nunca es aceptable la violencia, venga de donde venga. Muchos están dolidos por la dureza de la sentencia, y lo quieren hacer patente, pero no deben olvidar el bien precioso de la convivencia pacífica. Conviene serenarse y reflexionar para que se alcance una solución política dialogada, y necesitamos comprobar que el Estado adopta gestos de magnanimidad y de generosidad para encontrar caminos de paz social, progreso, reconciliación y concordia.

Varias Entidades de Iglesia como *Justicia y Paz*, y otras comunidades, asociaciones y fundaciones cristianas, han querido dejar claro en un Comunicado que la sentencia es un paso atrás para la resolución del conflicto político que afecta a Cataluña y pone en peligro la convivencia y la democracia. Ellos aportaban un llamamiento a las instituciones políticas del Estado para que busquen una solución jurídica que lleve a la excarcelación de los condenados, que favorezca un clima más positivo para afrontar el conflicto político existente. También pedían que las instituciones y los partidos políticos pongan freno a la judicialización de esta situación y se inicie de manera urgente e inmediata un proceso multilateral de diálogo político que permita avanzar hacia una resolución justa, democrática y duradera.

Finalmente, los Obispos pedíamos con respeto tres cosas: la vía de la misericordia para desactivar la tensión acumulada; que los dirigentes retornen al pueblo el sentido esperanzado de futuro; y en tercer lugar reconstruir, sumando entre todos, una sociedad justa y solidaria, cercana a los que pasan necesidad, que evite el cerrarse y el localismo. La sociedad catalana debe saber hacer emerger las grandes energías que posee de creatividad e innovación, de acogida y de fomento de la educación y del tejido cultural y asociativo que la caracteriza.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Guissona celebra els 10 anys de la canonització del P. Coll

Els infants, joves i mestres de l'escola FEDAC a Guissona van celebrar el passat 11 d'octubre una Eucaristia per celebrar el 10è aniversari de la canonització del Pare Francesc Coll, que fou presidida per Mn. Ramon Balagué a l'església de Santa Maria de Guissona.

La Congregació ha volgut que totes les comunitats, escoles, grups de joves,... on la Congregació de Germanes Dominiques de l'Anunciata, fundades pel P. Coll, està present arreu del món celebrin aquest esdeveniment, com un gest de «família Anunciata» que els vol connectar més enllà de les fronteres de cada país.

D'aquesta manera, l'escola de les Dominiques de l'Anunciata (FEDAC) de Sant Francesc Coll a Guissona es va unir a totes les escoles que van celebrar una pregària o una eucaristia, a través d'una dinàmica que utilitzava un rellotge, amb dues agulles en les quals es podia llegir «esperit de passió» i «esperit de fe», com a símbol del que el Pare Coll va ensenyar: oferir el nostre temps, als infants, adolescents i joves, de poblacions grans i petites; i acompanyar les famílies, a estar al costat del qui pateix i se sent sol.

La celebració, com va glossar Mn. Ramon en la seva homilia, va permetre a alumnes i a mestres donar gràcies al Senyor pels 10 anys de la canonització del Pare Francesc Coll, com a dia en què es va reconèixer, davant de tot el món, al Pare Coll com una persona que va passar per la vida fent el bé i transformant la realitat del seu entorn. En concret creant escoles perquè les noies poguessin tenir una formació i les que se sentissin cridades a seguir Jesús de Natzeret d'una manera especial i senzilla, poguessin fer-ho a la congregació de les Dominiques de l'Anunciata.

Confirmacions a Sort

Diumenge dia 13 d'octubre, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació dins l'Eucaristia dominical a la Parròquia de Sant Feliu de Sort (Pallars Sobirà), a nou joves de Sort, Llessú, Montardit, Altron i Pujalt.

La Missa, que concelebrà amb el Rector Mn. Joan Pau Esteban, va ser molt participada pels joves. A l'inici, l'Arquebisbe demanà que a més d'obrir-se al Do de l'Esperit Sant, tinguessin comunió amb el Papa Francesc i el Sínode de l'Amazònia, que s'alegressin amb la canonització de cinc nous sants a Roma, i que preguessin per la concòrdia i el respecte als drets de les persones, en espera de la sentència del procés.

A l'homilia, l'Arquebisbe remarquè que Jesús ve a alliberar-nos de tota lepra en la qual hi podem moltes xacres de la joventut d'avui i del món que sovint és ple d'injustícies i violència. Jesucrist allibera i reclama la fe, i només és entès per un dels deu leprosos guarits. Aquest torna enrera, glorificant Déu i donant-li gràcies a Jesús, dues actituds que el Bis-

be demanà als joves que es confirmaven. Que Déu ocupi la prioritat en la nostra vida, que el glorifiquem i li donem gràcies per tants dons rebuts gratuïtament. I que estimem també nosaltres amb gratuïtat envers tots els qui ens envolten. Els demanà que perseveressin en la fe i la vivència de la pregària i de l'Eucaristia dominical, que llegissin la Paraula de Déu i que fessin per manera de prestar serveis a les persones que els necessitin.

Al final de la Missa els regalà el Nou Testament i a la Parròquia una creu i un recordatori.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

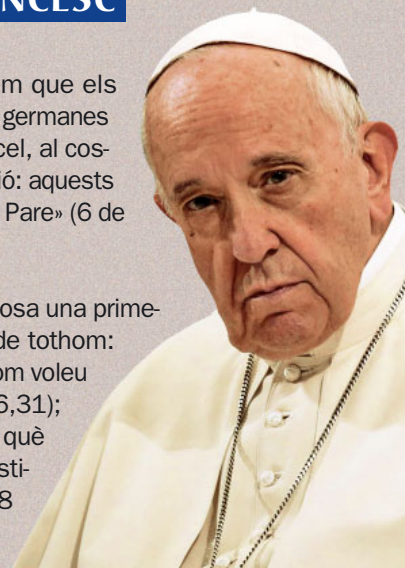

@Pontifex: «La recerca de la pau duradora —una missió que ens implica a tots— requereix un treball dur, constant i sense pauses, perquè la pau és com una flor fràgil que prova de despuntar d'entre les pedres de la violència» (5 de setembre).

@Pontifex: «Intenta quedar-te un moment en silenci deixant-te estimar per Déu. Mira de silenciar totes les veus i crits interiors, i queda't un instant en la seva abraçada d'amor» (5 de setembre).

@Pontifex: «No oblidem que els noms dels germans i les germanes més pobres, escrits al cel, al costat hi tenen una inscripció: aquests són els beneïts del meu Pare» (6 de setembre).

@Pontifex: «Jesús proposa una primera regla d'or a l'abast de tothom: "Tracteu els altres tal com voleu que ells us tractin" (Lc 6,31); i ens ajuda a descobrir què és el més important: estimar-nos i ajudar-nos» (8 de setembre).

Mons. Vives presideix la Festa Magna a Meritxell, a Andorra

El dia 15 d'octubre, al Santuari-Basílica de la Mare de Déu de Meritxell, va tenir lloc la tradicional Festa Magna de la Gent Gran del Principat d'Andorra, que aplega la Federació d'Associacions de la Gent Gran i Cases Pairals així com les Residències d'ancians del Principat d'Andorra. S'hi van reunir unes 450 persones.

Va presidir la festa l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, el Cap de Govern, la Síndica general, el Cònsol de Canillo, el Ministre d'Afers Socials, el Ministre de Salut i els cònsols i consellers així com tots els presidents d'associacions i directors de residències de les set parròquies d'Andorra.

La festa s'inicià amb una joiosa celebració eucarística presidida per l'Arquebisbe al Santuari de la Mare de Déu de Meritxell, concelebrada per l'Arxiprest, Mn. Ramon Sàrries, i per Mn. David Codina. La coral de la Massa-

na animà els cants, i les ofrenes de flors i les pregàries foren ben participades.

L'Arquebisbe, a l'homilia, comentà la Paraula de Déu remarcant que res no ens podrà separar de l'amor de Déu i que les persones ancianes com Simeó i Anna, foren les que reconegueren la presència de Déu en l'infant Jesús que entrava al temple, i l'a-

clamaren com a Salvador i Llum del món.

També animà els padrins i les padrines a posar vida als anys, i els valorà els pilars del moviment Vida Creixent: l'amistat i la fraternitat; l'espiritualitat; i l'acció de servei als altres. La gent gran ha fet molt per Andorra, ha vist la seva transformació i n'ha estat el seu motor, i ara és just que

rebi l'homenatge del país. Cal ajudar aquells que necessitin un cop de mà en les pensions, habitatge i altres necessitats. I predicà l'optimisme i l'esperança en el darrer tram de la nostra vida, perdonant-se un mateix els errors realitzats i perdonant tothom, per obtenir així la pau i obrir-se a la misericòrdia de Déu i mirar amb serenor l'eternitat.

La Festa Magna continuà després de la Missa al Complex Esportiu i Sociocultural d'Encamp amb un berenar de germanor en el qual les autoritats es barrejaren en les taules dels padrins. Allà hi hagueren els parlaments del Sr. Fèlix Zapatero, President de la Federació de Gent Gran; el Ministre M.I. Sr. Víctor Filloy, d'Afers Socials, Habitatge i Joventut; i el Cap de Govern, M.I. Sr. Xavier Espot; cloent-los el Copríncep Joan-Enric Vives. Posteriorment s'obrí un ball de festa.

8a Setmana del Festival de Cinema Espiritual a Andorra i a Balaguer

La setmana del 4 al 8 de novembre es portarà a terme la vuitena edició del Festival de Cinema Espiritual amb els infants i joves de les escoles del Principat d'Andorra i de Balaguer.

S'espera una àmplia participació de les escoles en una activitat que va dirigida a tots els alumnes de 5è i 6è curs de primera ensenyança o primària i als alumnes de secundària i batxillerat, no només els inscrits a l'assignatura de religió. La Delegació d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell l'organitza amb l'objectiu de que sigui una activitat d'educació amb valors oberta a tothom. L'entrada és gratuïta, i el Bisbat d'Urgell assumeix les despeses de transport dels escolars.

La implicació dels mestres i professors de religió dels diferents sistemes educatius d'Andorra la Vella és la que permet l'organització dels grups. Adquireix una especial importància la difusió d'aquesta iniciativa entre les escoles d'Andorra, la qual cosa permet accedir a un ventall més ampli d'infants i joves.

Des de la Delegació d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell es vol destacar la importància d'una formació crítica i activa entorn dels mitjans, perquè aquest és un dels criteris prioritaris d'educadors i responsables socials. En un moment en el que el llenguatge audiovisual obté una quota cada cop més alta d'atenció dels joves, el cinema se'ns mostra com un territori preferent per a l'educació en comunicació. Són poques les iniciatives que recuperen el cinema de valors i que actuen directament al món educatiu, reunint la formació en el mitjà cinematogràfic i la promoció de valors socials, ètics i estètics. Des del Bisbat d'Urgell volem impulsar una educació que vol partir d'una pedagogia del lliurar, per a disposar i preparar la dimensió espiritual en els seus components existencials, transcendents, solidaris, religiosos i explícitament cristians dels joves, oferint camins a través dels quals realitzar aquesta missió.

Aquesta vuitena edició al Principat d'Andorra disposa de quatre pel·lícules per tal d'arribar a diferents destinataris sota el lema «Viu!! en terra estranya».

Les projeccions es porten a terme en horari escolar. Al Principat d'Andorra, als cinemes del centre comercial L'Illa Carlemany en horari matinal; i a Balaguer, a la sala d'actes del Santuari del Sant Crist de Balaguer, a la parròquia de Santa Maria, i també en alguns centres escolars dels participants, que tenen sales pròpies. També s'ha previst la projecció d'una pel·lícula per al públic adult, que serà el dimecres 6 de novembre 2019 a les 20.30 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Rm 11, 29-36 / Sl 68 / Lc 14,12-14]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, card.; sants Vidal i Agrícola, mrs.

5. ■ Dimarts [Rm 12,5-16a / Sl 130 / Lc 14, 15-24]. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Beata Maria Ràfols i Bruna, vg. *Urgell*: □ Sant Martí de Porres, rel. Santa Àngela de la Creu, vg.; sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe.

6. ■ Dimecres [Rm 13,8-10 / Sl 111 / Lc 14, 25-33]. Sants Pere Poveda Castroverde i Inno-

cenci de la Immaculada Canoura Arnau, prevs. i companys, mrs.; sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); beata Beatriu, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí (València).

7. ■ Dijous [Rm 14,7-12 / Sl 26 / Lc 15,1-10]. *Lleida*: □ Beat Francesc de Jesús Maria Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona, 1872), prev. carmelità, fundador Gns. i Gnes. Carmelites (1860-1861); sant Ernest, mr.; santa Carina, vg. i mr.

8. ■ Divendres [Rm 15,14-21 / Sl 97 / Lc 16, 1-8]. Santa Isabel de la Santíssima Trinitat, vg.;

sants Sever, Severià, Carpòfor i Victorià, coneguts per *màrtirs coronats*; sant Deodat I, papa (615-618).

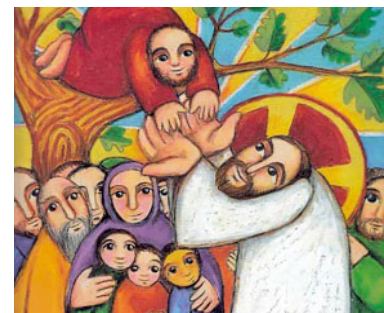
9. □ Dissabte [Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1C 3, 9b-11.16-17) / Sl 45 / Jo 2,13-22]. Dedicació de la Basílica del Laterà. *Urgell*: □ Festa del Sant Crist de Balaguer.

10. ■ Diumenge vinent, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2M 7,1-2.9-14 / Sl 16 / 2Te 2,16-3,5 / Lc 20,27-38]. Sant Lleó el Gran, papa (tosca, 440-461) i dr. de l'Església; sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí.

Diumenge XXI de durant l'any (C)

COMENTARI

El més important a la vida és ser ric?

Sovint la Paraula de Déu ens presenta uns textos deliciosos. Avui en tenim dos exemples. L'evangeli ens narra l'encontre de Jesús amb Zaqueu. Aquest home era cap de cobradors d'impostos i ric. I pel que diu ell mateix després era també lladre. Però *intentava veure Jesús*. Per quin motiu, no ho sabem: curiositat, saber qui era aquell de qui tothom parlava, interès autèntic pel Mestre? Però Jesús el veu i atén el seu desig: *Zaqueu baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva*. Això omple de goig Zaqueu: *El rebé tot content*. Jesús sempre porta l'alegria a la nostra vida. Però també amb l'alegria porta la conversió: *Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns* (de fet no en tenia cap obligació) i a tots els qui he defraudat, els restitueixo quatre vegades més. Compleix amb el seu deure de restituir el que havia robat i a més es desprèn de la meitat dels seus béns. Ell que havia treballat tant per fer-se ric ara ha descobert Jesús i relativitza totalment la riquesa. I Jesús subratlla precisament que ell *ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut*. Ha recuperat Zaqueu que també és fill d'Abraham.

La primera lectura ens recorda precisament que *justament perquè ho podeu tot, us apiadeu de tothom i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se*. És el que ha fet Jesús amb Zaqueu. La raó no és altra que l'amor total de Déu: *És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho*. I si això val per tota la creació, molt més es pot aplicar a l'home, objecte primordial de l'amor de Déu.

Zaqueu pot ser un model per a tots. És el que demana Pau: *Que el nostre Déu amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira*. La fe ens ha de portar a que Déu sigui l'únic important a la nostra vida, al despreniment dels béns terrenals, a saber estimar com Déu estima i a canviar el rumb de la nostra vida quan hem pecat.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 11,23-12,2)

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosa-da que cau a terra al matí. Justament perquè ho podeu tot us apiadeu de tothom i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho. Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? Què continuaria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho planyeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present en tots. Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i, servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i creguin en vós, Senyor.

► Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamin la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 1,11-2,2)

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor. Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i a la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 19,1-10)

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, corregué endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de passar. Quan Jesús arribà en aquell indret alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva.» Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador. Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat els restitueixo quatre vegades més.» Jesús li digué: «Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut.»

► Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 11,22-12,2)

Señor, el mundo entero es ante ti como un grano en la balanza, como gota de rocío mañanero sobre la tierra. Pero te compadesces de todos, porque todo lo puedes y pasas por alto los pecados de los hombres para que se arrepentan.

Amas a todos los seres y no aborreces nada de lo que hiciste; pues, si odiaras algo, no lo habrías creado. ¿Cómo substituiría algo, si tú no lo quisieras?, o ¿cómo se conservaría, si tú no lo hubieras llamado? Pero tú eres indulgente con todas las cosas, porque son tuyas, Señor, amigo de la vida. Pues tu soplo incorruptible está en todas ellas. Por eso corriges poco a poco a los que caen, los reprendes y les recuerdas su pecado, para que, apartándose del mal, crean en ti, Señor.

► Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendeciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 1,11-2,2)

Hermanos:

Oramos continuamente por vosotros, para que nuestro Dios os haga dignos de la vocación y con su poder lleve a término todo propósito de hacer el bien y la tarea de la fe. De este modo, el nombre de nuestro Señor Jesús será glorificado en vosotros y vosotros en él, según la gracia de nuestro Dios y del Señor Jesucristo. A propósito de la venida de nuestro Señor Jesucristo y de nuestra reunión con él, os rogamus, hermanos, que no perdáis fácilmente la cabeza ni os alarméis por alguna revelación, rumor o supuesta carta nuestra, como si el día del Señor estuviera encima.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 19,1-10)

En aquel tiempo, Jesús entró en Jericó e iba atravesando la ciudad. En esto, un hombre llamado Zaqueo, jefe de publicanos y rico, trataba de ver quién era Jesús, pero no lo lograba a causa del gentío, porque era pequeño de estatura. Corriendo más adelante, se subió a un sicomoro para verlo, porque tenía que pasar por allí. Jesús, al llegar a aquel sitio, levantó los ojos y le dijo: «Zaqueo, date prisa y baja, porque es necesario que hoy me quede en tu casa». Él se dio prisa en bajar y lo recibió muy contento. Al ver esto, todos murmuraban diciendo: «Ha entrado a hospedarse en casa de un pecador». Pero Zaqueo, de pie, dijo al Señor: «Mira, Señor, la mitad de mis bienes se la doy a los pobres; y si he defraudado a alguno, le restituyo cuatro veces más». Jesús le dijo: «Hoy ha sido la salvación de esta casa, pues también este es hijo de Abraham. Porque el Hijo del hombre ha venido a buscar y a salvar lo que estaba perdido».